

ת"פ 48728/02/17 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות אילת דרומי נגד אחמד עדיסאן

בית משפט השלום באילת

ת"פ 48728-02-17 מדינת ישראל נ' עדיסאן
תיק חיצוני: 75195/2017

בפני כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל
שלוחת תביעות אילת דרומי
ע"י ב"כ עו"ד חנן רביב
נגד
הנאשם
אחמד עדיסאן ע"י ב"כ עו"ד אחמד ותד

החלטה

1. לפני בקשה לבטל את החלטתי מיום 21.2.18 ולהוסיף ולעכב את ביצוע גזר הדין מתאריך 6.2.18 לפיו נגזר על הנאשם לבצע 6 חדשי עבודות שירות וכן הוטלה עליו ענישה נלווית.

רקע:

2. בשעת מתן גזר הדין מתאריך 6.2.18 בקשה המאשימה לעכב את ביצועו של גזר הדין ב-45 יום על מנת שתוכל לשקול הגשת ערעור, אולם הודיעה כי תודיע עד תאריך 20.2.18 אם בכוונתה להגיש ערעור, על מנת שבמידה ותחליט שלא להגיש ערעור, יוכל הנאשם להתחיל בריצוי עבודות השירות.

3. היות ובתאריך 20.2.18 לא הוגשה כל הודעה מטעם המאשימה - החלטתי, בתאריך 21.2.18, כי הנאשם יוכל להתחיל בריצוי עבודות השירות.

4. לדברי הנאשם החל בריצוי עבודות השירות בתאריך 22.2.18. בתאריך 25.2.18 מסרה המאשימה כי עקב שגגה לא הודיעה בזמן על כוונתה להגיש ערעור - אך היות ובכוונתה להגישנו, היא מבקשת כי ריצוי עבודות השירות ימשיך ויעוכב.

5. הנאשם טוען כי משניתנה החלטתי בתאריך 21.2.18, לא ניתן לעיין בה עיון חוזר ולא ניתן לשנותה אלא בהגשת ערר עליה.

6. לשיטתו על המאשימה להגיש את הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין במסגרת הערעור שיוגש ובבקשה זו תפרוש את

נימוקה, לרבות את סיכויי הערעור. הנאשם הציג נוהל (מספר 9.14) של פרקליטות המדינה בעניין הגשת בקשות לעיכוב ביצוע כאשר נגזרות על הנאשם עבודות שירות ולפיו (סעיף 4) -

7. "מובן, כי אם ריצוי העונש עוכב בערכאה הראשונה, ובסופו של דבר הוחלט שלא לערער, יש להודיע על כך מיד לממונה על עבודות השירות. אם בית המשפט בערכאה הראשונה מסרב לעכב את ביצוע גזר הדין, והתביעה סבורה כי יש מקום להגשת ערעור, יש להעביר את ההמלצה לערער בדחיפות, ולציין באופן מובלט את מועד תחילת ריצוי עבודות השירות, על מנת שניתן יהיה לעשות לזירוז הטיפול בהגשת הערעור ובשמיעתו."

8. כן מורה הנוהל (סעיף 5) כי "אם ריצוי העונש טרם עוכב, ולדעת הפרקליטות המגישה את הערעור יש לכך מקום, כדי שלא תסוכל מטרת הגשת הערעור, תצורף להודעת הערעור בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. כן ראוי לצרף בקשה להקדמת הדיון בערעור".

9. לדעת המשיב על המבקשת היה לפעול בהתאם לנוהל שלה עצמה ולהגיש את הבקשה לעיכוב ביצוע בבית המשפט שלערעור יחד עם הערעור.

10. לשיטת המאשימה בית המשפט לא ביטל את החלטתו לעיכוב ביצוע (החלטתו המקורית, מתאריך גזר הדין) ועל כן אין מניעה לעכב את הביצוע גם כעת.

דין והכרעה:

11. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים החלטתי לדחות את בקשת המאשימה לבטל את החלטתי מיום 21.2.18.
12. באשר לעיון חוזר בהחלטתי מיום 21.2.18 טובה בעיני החלטת כב' השופטת הדס עובדיה בת"פ (נתניה) 3380/02 ש.י.צ ארועים בע"מ נ. מדינת ישראל בבקשה לעיון חוזר בהחלטה קודמת, כי המסגרת הנורמטיבית לקיום בקשה לעיון חוזר מתגבשת עתה בכל הערכאות, המתמודדות עם הפער העצום הקיים בין הבקשות המוגשות מטעם בעלי דין לקיום דיונים נוספים, בבקשות שכבר נדונו והוכרעו (המוגשות לאותה ערכאה), ובין מסגרת הסמכות הכללית וכללי הפרוצדורה אשר כמעט אינם מתייחסים לקיומם של הליכים מעין אלה.
13. להבנתה החסר הקיים בחקיקה נובע מהצורך - הן העיוני והן המעשי - בהגשמת תכלית סופיות הדיון.
14. על כן, לדעתה, תוך הסתמכות על פסיקה שצוטטה על ידה, סמכות בית המשפט לעיון מחדש בהחלטה שניתנה על ידו ולשנותה - תעשה אך ורק במקרים חריגים, ואף זאת - רק אם חל שינוי בנסיבות מעת מתן ההחלטה.
15. במקרה הנוכחי השינוי שחל בנסיבות מעת מתן ההחלטה (21.2.18) ועד 25.2.18 הוא תולדה של אותה החלטה מתאריך 21.2.18 - שהמשיב התחיל לרצות את ענשו.
16. אך גם לגופה של הבקשה אני סבורה כי יש לדחותה.
17. מלכתחילה קיימת סמכות לבית המשפט לעכב - ולהוסיף ולעכב את ביצוע העונש - לפי סעיף 87 (א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 ולפיו -

נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט לפיה, רשאי בית המשפט לדחות ביצועו למועד אחר.

18. באשר לעיכוב ביצוע עבודות השירות - קיימת מדיניות כללית לפיה כשמוגשת בקשה לעיכוב ביצוע עונשי מאסר קצרים לצד ערעור על קולת העונש - בית המשפט מעכבם (ע"פ 5360/07 מ"י נ. כריים, ע"פ 2929/02 מ"י נ. סבירסקי - פ"ד נז (3) 135). הדבר נועד למנוע מצב שבו יכבל שיקול דעתו של בית המשפט שלערעור עקב העובדה שבינתיים, עד שמיעת הערעור, ריצה הנאשם את עונשו. מכח מדיניות זו אף עיכבתי אני - מלכתחילה - את ביצוע המאסר בעבודות שירות שהטלתי על הנאשם.
19. אולם לא תמיד נוהג בית המשפט על פי מדיניות זו. בפרט יש לבחון מה קורה כאשר - כמו כאן - מתחיל הנאשם בריצוי העונש טרם הבקשה לעיכוב ביצוע, מסיבה זו או אחרת.
20. בב"ש 3231 מ"י נ. שאקיר יהודה עוכב ביצוע עונש המאסר בעבודות שירות לאחר שהנאשם ריצה ימים ספורים בלבד מעונש זה - פחות משבוע. אולם הדבר נעשה לאור הסכמת הצדדים.
21. בב"ש (ת"א) 94489/06 מ"י נ. אפק הגישה המדינה את הבקשה לעיכוב ביצוע לאחר שהנאשמת ריצתה רק שבועיים מתוך ששת החדשים שנגזרו עליה. באותו מקרה ידעה הנאשמת לפני תחילת ריצוי העבודות כי הבקשה לעיכוב הוגשה ורק עקב תקלת מזכירות לא התקיים דיון בתיק, כך שלנאשמת לא היה אינטרס הסתמכות על כך שריצוי העונש לא יעוכב. על כן עוכב הביצוע.
22. בע"פ (עליון) 10314/05 מ"י נ. עלא ג'בארין ואח' (כב' השופטת עדנה ארבל) עתרה המדינה לעיכוב ביצוע וביהמ"ש, בהחלטה מתאריך 20.11.05, דחה את הבקשה מהטעם שהמשיבים כבר החלו בריצוי עבודות השירות בתאריך 1.11.05 וסביר כי עשו לשם כך הכנות בחייהם. בית המשפט קבע כי **"הפסקת ריצוי העונש בשלב זה והתחלתו שוב במועד מאוחר יותר יכול ותפגע במשיבים, בעיקר בהתחשב בכך שבית המשפט המחוזי נענה לבקשת המדינה ועיכב את ביצוע העונש ב-25 ימים על מנת שהמדינה תוכל להגיש ערעור על גזר הדין. המבקשת לא ניצלה זמן זה והגישה את הערעור והבקשה לעיכוב ביצוע ביום האחרון לתום המועד להגשת ערעור, יומיים לאחר שהמשיבים החלו לבצע את עבודות השירות שנגזרו עליהם."**
23. באותו מקרה גם לקח בית המשפט בחשבון את העובדה כי במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים התבקש תסקיר מבחן לעניין אופי העונש ומידתו. אמנם התביעה ציינה במפורש כי היא אינה מחוייבת להמלצת שירות המבחן אך בית המשפט קבל את המלצת שירות המבחן ולדעת בית המשפט העליון- גם אם אינה מחוייבת ואינה מהווה הבטחה לנאשם, לא ניתן ולא יהא זה נכון להתעלם ממנה... (ראה ע"פ 1958/98 פלוני נ. מדינת ישראל, פד"י נ"ז (1) 577).
24. כבאותו מקרה גם כאן, מדובר על עיכוב ביצוע בן 45 יום שהמדינה התחייבה כי תודיע במהלכו, עד 20.2.18, אם תממש את זכותה להגיש ערעור. כיון שלא עשתה כן, גם אם בשגגה, כלכל הנאשם מעשיו בהתאם לידיעה כי ערעור כזה לא יוגש והסתמך על כך.
25. לא רק זאת אלא שגם כאן ניתן גזר הדין בהתאם לתסקיר שירות המבחן, אשר בדיון בו הוגש הסדר הטיעון לבית המשפט (6.6.17) הודיעו הצדדים כי על פי החוק הוא מחוייב המציאות בשל גילו של הנאשם. באותו דיון, אף כי

הוסכם בו שהצדדים יטענו באופן פתוח לעניין העונש (למעט קנס של 10,000 ₪) לא העמידה המאשימה את הנאשם על כך כי היא אינה מחוייבת להמלצת שירות המבחן. אינני רואה הבדל לעניין זה בין מקרה בו מדובר על תסקיר מנדטורי ובין מקרה בו ההפניה לשירות המבחן היא וולונטרית, שכן ההבדל בין שני המקרים אינו משנה את משקל המלצות שירות המבחן לעניין שיקול הדעת של בית המשפט (ושל התביעה - כשהיא עותרת לעונש זה או אחר).

26. בב"ש 93484/07 פרקליטות מחוז ת"א פלילי נ. יהושע יחיאל (ששם לא עוכב ביצוע מאסר בעבודות שירות היות ועברו חודש וחצי מאז תחילת ריצוין - וזאת מקל וחומר ביחס להחלטה בע"פ 10314/05 הנ"ל), נפסק (מפי כב' השופט שוחט) כי ממש כשם שבמקרים בהם הנאשם הוא שמבקש את עיכוב העונש והמדינה טוענת כי אין לעכב את ביצועו כך אין מקום לקטוע את הרצף כשהנאשם התחיל בביצוע העונש.

27. לדבריו "אינני רואה הבדל גדול בין מצב בו התייצב המשיב לדין בערעור כשהוא ריצה 3 חדשים מעבודות השירות לבין מצב בו הוא ריצה 6 חדשים מעבודות השירות. אם יסבור בית המשפט שלערעור כי שגה בית המשפט קמא... לא תעמוד העובדה כי הוא ריצה את עבודות השירות לרועץ ובית המשפט יוכל להתחשב בכך בגזירת העונש".

28. על כן החלטתי מתאריך 21.2.18 תשאר על כנה.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ח, 06 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.